

TCK 103, 104, 105 Cinsel İstismar & Reşit Olmayanla Cinsel İlişki & Cinsel Taciz

YARGITAY 5. CEZA DAİRESİ

E. 2010/4312 - K. 2011/659 - T. 14.2.2011

DAVA : Ruh sağlığını bozacak ve zincirleme biçimde çocuğun nitelikli cinsel istismarı suçundan sanığın yapılan yargılanması sonunda; atılı suçtan mahkûmiyetine dair, İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesinden verilen 16.09.2009 gün ve 2008/323 Esas, 2009/401 Karar sayılı hükmün süresi içinde Yargıtay'ca incelenmesi sanık ve müdafii tarafından istenilmiş ve ayrıca tayin edilen ceza süresine göre re'sen de temyize tabi olduğundan dava evrakı C.Başsavcılığından tebliğname ile daireye gönderilmekle incelenerek gereği düşünüldü:

KARAR : Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin soruşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya içeriğine göre yerinde görülmeyen sair temyiz itirazlarının reddine,

Ancak;

Nitelikli cinsel istismar eylemi neticesinde mağdurenin 5237 sayılı TCK.nun 103/6. maddesi anlamında ruh veya beden sağlığının bozulup bozulmadığının Adli Tıp Kurumu Kanunu'nun 7 ve 23. maddelerine göre teşekkül etmiş ilgili İhtisas Kurulundan alınacak raporla saptanması gerektiği gözetilmeden, yetersiz raporlara dayanılarak yazılı şekilde karar verilmesi,

Onbeş yaşından küçük mağdureye karşı cebir ve tehdit kullanılarak zincirleme biçimde işlenen çocuğun nitelikli cinsel istismarı suçunun temas ettiği TCK.nun 103/2, 103/4, 103/6, 43 ve 62. maddelerinin bu sıra dahilinde uygulanması suretiyle cezanın belirlenmesi yerine, doğrudan 103/6. madde uygulanarak 61. maddeye aykırı davranılması,

17.09.2008 tarihli duruşmada okunduğu belirtilen mağdureye ait doğum kaydının denetime olanak sağlanması için dosyaya konulmaması,

SONUÇ : Kanuna aykırı, sanık, sanık müdafii ve re'sen temyiz itirazları yerinde görülüş olduğundan hükmün bu sebeplerden dolayı 5320 sayılı Yasanın 8/1. maddesi de gözetilerek CMUK.nun 321. maddesi uyarınca BOZULMASINA, 14.02.2011 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY 5. CEZA DAİRESİ

E. 2008/5532 - K. 2011/712 - T. 14.2.2011

DAVA : Çocuğun nitelikli cinsel istismarı ve kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçlarından sanıklar Ahmet ve Hasan'ın yapılan yargılanmaları sonunda; ruh sağlığını bozacak şekilde çocuğun cinsel istismarı ve kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçlarından mahkumiyetlerine dair, (Nevşehir Ağır Ceza Mahkemesi)'nden verilen 01.11.2007 gün ve 2006/106 Esas, 2007/227 Karar sayılı hükümlerin süresi içinde Yargıtay'ca incelenmesi sanıklar müdafileri taraflarından istenilmiş olduğundan, dava evrakı C.Başsavcılığından tebliğname ile Daireye gönderilmekle incelenerek gereği düşünüldü:

KARAR : Yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen delillere, mahkemenin soruşturma sonuçlarına uygun olarak oluşan kanaat ve takdirine, incelenen dosya içeriğine göre yerinde görülmeyen sair temyiz itirazlarının reddine,

Ancak;

Mağdur çocuğun dinlenmesi sırasında psikoloji, psikiyatri, tıp veya eğitim alanında uzman bir kişi bulundurulmayarak CMK'nın 236/3. maddesine muhalefet edilmesi,

Sanıklar hakkında sosyal inceleme raporu alınmaması veya alınmama gerekçesinin karar yerinde gösterilmemesi suretiyle 5395 sayılı Yasa'nın 35. maddesine muhalefet edilmesi,

Dairemizce de benimsenen Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 11.05.2010 gün ve 2010/4-110 sayılı kararına ve Adli Tıp Kurumu Kanunu'nun 7 ve 23. maddelerine göre suç tarihinde çocuk olduğu anlaşılan mağdurun muayenesi ve hakkındaki raporun düzenlenmesi sırasında, inceleme konusunun uzmanı olan çocuk psikiyatrisi uzmanı bulundurulması gerektiği gözetilmeden usulüne uygun teşekkül etmeyen İhtisas Kurulu raporuna itibar edilerek sanıklar hakkında TCK'nın 103/6. maddesinin uygulanmasına karar verilmesi,

SONUÇ : Kanuna aykırı, sanıklar müdafilerin temyiz itirazları bu itibarla yerinde görülmuş olduğundan hükümlerin CMUK'nın 321. maddesi uyarınca (BOZULMASINA), 14.02.2011 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY 5. CEZA DAİRESİ

E. 2010/9890 - K. 2010/9837 -T. 20.12.2010

DAVA : Organ sokmak suretiyle beden ve ruh sağlığını bozacak şekilde çocuğun cinsel istismarı suçundan şüpheli hakkında yapılan soruşturma evresi sonucunda Giresun Cumhuriyet Başsavcılığınca dzenlenen 20.08.2010 tarihli ve 2010/4095 soruşturma, 2010/1379 esas, 2010/120 sayılı iddianamenin 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 170. maddesine uygun bulunmadığından bahisle aynı Kanununun 174. maddesi gereğince iadesine dair Giresun Ağır Ceza Mahkemesinin 25.08.2010 tarihli ve 2010/119 sayılı kararının;

Dosya kapsamına gcre, Giresun Ağır Ceza Mahkemesince mağdurenin beden ve ruh sağlığında bozulma olup olmadığı konusunda Adli Tıp Kurumundan rapor alınmaması ve suç zaman diliminin belirlenmemesi iddianamenin iadesi sebepleri olarak gsterilmiş ise de, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 170/3. maddesinde iddianamede nelerin gsterileceği, aynı Kanununun 174/1. maddesinde ise iddianamenin hangi hallerde iadesine karar verileceğinin belirtildiği, 5271 sayılı Kanununun 170/2. maddesinde yer alan "Soruřturma evresi sonunda toplanan deliller, suçun işlendiği hususunda yeterli şüphne oluşturuyorsa; Cumhuriyet Savcısı, bir iddianame dzenler." hkmü uyarınca Cumhuriyet Savcısının dava ağmasının zorunlu olduğu ve bu durumda mahkemece, iddianamede gsterilen olaylarla ilgili olarak ibraz edilen deliller ve yargılama sırasında ibraz edilebilecek diğer deliller birlikte değerlendirilerek yargılama sonucuna gcre bir karar verileceği, mahkemece Adli Tıp Kurumundan gcrüş alınabileceği, suç zaman diliminin belirlenebileceği gzetilmeden yazılı şekilde karar verilmesinde isabet gcrölmediğinden bahisle 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 309. maddesi uyarınca bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü ifadedeli 30/10/2010 gün ve B.03.0.CIG.0.00.00.04-105-28-7954-2010/12659/66789 sayılı kanun yararına bozmaya atfen C.Başsavcılığından tebliğname ile daireye ihbar ve dava evrakı ile birlikte tevdi kılınmakla gereği dūřünüldü:

KARAR : 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 174/1. maddesine dayanılarak 5237 sayılı TCK.nun 103/6. maddesi gereğince suçun sonucunda mağdurenin beden veya ruh sağlığının bozulup bozulmadığı hususunda Adli Tıp Kurumundan rapor alınmadığı gerekçesiyle iddianamenin iade edilemeyeceği, Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakóltesi Psikiyatri Anabilim Dalı ve Trabzon Adli Tıp řube Müdürlüğü'nün dzenlediği raporların kovuşturma aşamasında toplanan diğer kanıtlarla birlikte ele alınıp, yetersiz gcrölmesi halinde mahkemesince Adli Tıp Kurumundan suçun mağdure üzerindeki etkisine gcre mütalaa alınmasının mahkemenin gcrevi olduğu, iddianamede suç tarihi gsterildiği gibi fiile

bağlı olarak hamile kalan mağdurenin gebelik süresini ve doğum yaptığı tarihi gösteren raporlara göre suç tarihinin belirlenebildiği nazara alınarak iddianamenin kabulü yerine yazılı şekilde iadesine karar verilmesi,

SONUÇ : Kanuna aykırı ve bu itibarla kanun yararına bozma istemine dayanan ihbarname münderecatı yerinde görüldüğünden, Giresun Ağır Ceza Mahkemesinin 25.08.2010 gün ve 2010/119 sayılı kararının CMK.nun 309. maddesi uyarınca BOZULMASINA, müteakip işlemlerin mahkemesince yapılmasına ve dosyanın mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 20.12.2010 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY 5. CEZA DAİRESİ

E. 2008/9274 - K. 2009/11139 - T. 6.10.2009

DAVA : Çocuğun basit cinsel istismarı suçundan sanık M. K.'ın yapılan yargılanması sonunda; eyleminin cinsel taciz suçunu oluşturduğunun kabulü ile mahkûmiyetine dair, Tarsus Ağır Ceza Mahkemesinden verilen 30.01.2007 gün ve 2006/312 Esas, 2007/22 Karar sayılı hükmün süresi içinde Yargıtay'ca incelenmesi sanık müdafii tarafından istenilmiş olduğundan dava evrakı Yargıtay C. Başsavcılığının tebliğnamesiyle Daireye gönderilmekle incelenerek gereği düşünüldü:

KARAR : Mağdurenin aşamalarda beyanları ve tüm dosya kapsamına göre sanığın vaki eylemlerinin mağdurenin ailesinden ayrılmasına neden olmadığı, buna karşılık sanığın aile içi ilişkiden kaynaklanan nüfuzunu kötüye kullanmak suretiyle eylemini gerçekleştirdiğinin anlaşıldığı, bu itibarla 5237 sayılı Yasanın 105/1. maddesi gereğince hüküm kurulup aynı Yasanın 105/2. maddenin 1. cümlesi gereğince artırım yapılması gerekirken 105/2. maddesinin 2. cümlesi gereğince doğrudan hüküm kurulması,

SONUÇ : Kanuna aykırı, sanık müdafii temyiz itirazları bu nedenle yerinde görülmemiş olduğundan, hükmün 5320 sayılı Kanun'un 8/1. maddesi de gözetilerek CMUK.nun 321 maddesi uyarınca BOZULMASINA, 06.10.2009 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.